

HERFSTSYMPOSIUM LLT

24 OKTOBER 2015

Aula BMW 1 Gasthuisberg

Herfstsymposium

Tania Pletinckx

Op 24 oktober heeft Prof. Dr. Frederik Nevers het weer klaar gespeeld om als prima moderator ons een zeer interessant programma voor te stellen op de LLT Themadag.

Prof. Dr. Diethard Monbaliu gaf ons een update van verschillende studies in het levertransplantgebeuren.

Nadien konden we kennis maken en luisteren naar twee minder gekende specialisten uit het hepato-team, diëtiste Mevrouw Nele Pauwels en psychologe Mevrouw Karine Van Tricht.

De uitgebreide dia voorstelling van mevrouw Nele Pauwels is te zien op onze website LLT.Be en de voorstelling van mevrouw Karine van Tricht volgt na dit artikel. Prof Nevens beantwoorde in zijngkende stijl de vele vragen uit het publiek.

Het was een van de zeer geslaagde themadagen en de volle aula gaf de sprekers nadien een gepaste ovatie. De fotoreportage werd gemaakt door de heer Robert Reinert en is te zien op onze website LLT.Be

Deze leerzame voormiddag konden we dan eindigen met een broodje en een drankje terwijl we rustig met onze andere leden konden bijpraten

De psycholoog in het levertransplantprogramma: onbekend maakt onbemind?!?

*Door Karine Van Tricht,
psychologe-psychotherapeute-opleider in UPC KU Leuven*

Tijdens de ontmoetingsdag van de Leuvense Levertransplanten vzw had ik de eer en het genoegen mijzelf en mijn werk voor het programma levertransplantatie voor te stellen.

Als klinisch psychologe studeerde ik af in 1994 aan de KUL en vervolgens deed ik er twee postgraduatoren, met name in de cliëntgerichte-experiëntiële psychotherapie en in de relatie- en gezinstherapie. De eerste negen jaar van mijn loopbaan was ik tewerkgesteld in een psychiatrisch ziekenhuis. Vanaf 2003 werk ik in Gasthuisberg en sinds september 2014 is dat 60% voor de programma's lever-, nier- en longtransplantatie en levende donatie.

Als psycholoog binnen het levertransplantprogramma ben ik één van de zogenaamde "*allied health workers*", dit

betekent dat ik naast de vaste kern van artsen en verpleegkundigen het team aanvul, samen met anderen zoals de sociaal werker, de diëtist, de kinesist enz. Momenteel is het zo dat de psycholoog niet systematisch bij elke patiënt langskomt maar in principe wel bij het beleid van elke patiënt betrokken is. Zo kan ik langskomen op vraag van de arts of één van de andere teamleden. Maar ook de patiënt zelf of zijn of haar familie kan mijn hulp inroepen. Flexibiliteit is daarbij mijn handelsmerk geworden. Ik kom zowel aan bed, als op de transplantatie- of hepatologieraadpleging maar patiënten en hun gezinsleden kunnen ook een afspraak krijgen in het gloednieuwe gebouw van psychiatrie. Mijn takenpakket is divers: inschatten van een toestandbeeld of de verhouding tussen draaglast en draagkracht, mensen motiveren tot een gezonde levensstijl, crisisinterventie, psychologische ondersteuning, hervalpreventie (meestal alcoholgerelateerd), indicatiestelling voor psychotherapie en gerichte doorverwijzing.

Het grote verschil met het werk van mijn teamgenoten bestaat erin dat ik de wetenschap hanteer van het begrijpen, het kijken, het observeren en het nadenken over. De psychologie is een geesteswetenschap. Ik ga dan ook vaak uit van de positie van de niet-wetende en beschouw de patiënt en zijn familie als de expert van zijn of haar complexe realiteit. Op die manier leg ik mijn oor te luister en probeer ik samen met hen op pad te gaan en nieuwe betekenissen te creëren.

Natuurlijk is dit werk gekleurd door de specifieke medische context waarin we mekaar ontmoeten en door de lichamelijke problematiek waarvoor mensen hulp zoeken. Dit betekent dat er vaak een medische taal gesproken wordt en dat de psycholoog vaak

degene is die bruggen bouwt tussen de verschillende betrokkenen, met name tussen de medische wereld, de psycholoog en het gezin. Zo kan ik bijvoorbeeld voor de transplantatie mensen ondersteunen in het omgaan met het wachtlijstgegeven of helpen om te stoppen met drinken. Zo kan ik na de transplantatie mensen - indien nodig - begeleiden in het plaatsen van het feit dat hun leven aan een zijden draadje gehangen heeft. Of kan ik de artsen uitleggen dat iemand hen eeuwig dankbaar blijft maar toch moegestreden is.

Kortom, het werk van de psycholoog in het levertransplantprogramma is immens boeiend. Ik voel me elke dag opnieuw dankbaar dit te mogen doen. En ik hoop dat mijn bijdrage aan jullie ontmoetingsdag de drempel enigszins verlaagd heeft om psychologische hulp volwaardig in het programma te integreren.